

Fiecare trebuie să se roage, ca și cum el ar putea numai să se roage

Verset călăuzitor: Luca 18.1

Luca 18.1: Și le-a spus o parabolă, ca să le arate că trebuie să se roage neîncetat și să nu obosească.

Thomas à Kempis a spus că omul lui Dumnezeu trebuie să se simtă mai bine în camera lui de rugăciune decât în public. Nu este exagerat să se afirme că un predicator, care caută să apară în public, aproape că nu posedă aptitudinea spirituală pentru aceasta. Rugăciunea adevărată poate să-l facă pe un om să se dea înapoi de la apariția înaintea ascultătorilor.

Un om, care este cu adevărat familiarizat în prezența lui Dumnezeu, poate fi încurcat lăuntric într-o contradicție. El simte până în adâncul sufletului responsabilitatea care o ia asupra sa, așa că el ar face orice altceva, decât să apară înaintea unei Adunări (Biserici), pe de altă parte apăsarea asupra duhului său poate deveni așa de mare, că nici o herghelie de cai sălbatici nu ar putea să-l târască de pe amvonul său.

Nimeni să nu apară înaintea unor ascultători, dacă mai înainte nu a stat înaintea Dumnezeului său. Multe ore de părtășie cu Domnul ar trebui să premeargă o oră petrecută pe amvon. Cămăruța de rugăciune ar trebui să-i fie mai familiară decât apariția publică.

Școlile învață totul despre a predica, numai ceea ce este mai important nu învață, rugăciunea. Cel mai bun lucru, pe care o școală îl poate face, este să învețe dragostea pentru rugăciune și să stimuleze practicarea ei. Rugăciunea în sine este lucrarea fiecăruia în parte. Că aceasta este tocmai lucrarea evlavioasă, care se practică cu cel mai mic elan, trebuie să ne așteptăm la cea mai mare tragedie a zilelor noastre!

În rugăciunea adevărată fiecare trebuie să fie un original; căci rugăciunea adevărată nu poate fi imitată sau învățată de la cineva. Fiecare trebuie să se roage, ca și cum el ar fi singurul care se poate ruga!

Aus Verändert in sein Bild – Tägliche Andachten

www.clv.de